

Isusov "ne" kompromisu ...

[...] Za Isusa dobrobit čovjeka utemeljena na ispravnim vrijednostima nije podložna kompromisu, te ne može biti niti predmet dogovaranja uolikoj mjeri tko treba ustuknuti od svojih uvjerenja, kako bismo se našli na pola puta s onima koji misle drugačije. To bi bilo kao da tražimo kompromisno rješenje između onih koji vjeruju da je čovjek Božje stvorenje i dijete i onih koji su uvjerenja da je mutirani ili razvijeni majmun. Kao da tražimo kompromis između onih koji vjeruju da je ljudska vrsta i društvo nastalo na obitelji i odnosu muškarca i žene i onih koji traže kompromisno rješenje i za istospolne zajednice koje traže status obitelji premda je poznato da se po njihovim odnosima ljudska vrsta nije uvećala do sada ni za jednog člana.

Zato nas Isus uči da ustrajemo u vjeri i življenju njegova nauka, pa i onda kad zbog toga mogu nastati podjele u obitelji ili u društvu. No sve što činimo mora biti ne ideološka konfrontacija koja teži za podjelama i stranačkim i strančarskim probicima, nego nas treba voditi spasenju svijeta, da navijestimo svoje društvu i narodu istinske vrijednosti na kojima može graditi život ostvarujući dobrobit svih građana društva ili pak svih članova obitelji. I kao što spasenje nije plod kompromisa, već Isusove beskompromisne žrtve i predanja za nas, tako i nas poziva da ne pristajemo na kompromis gdje ga ne smije biti, već da svjedočimo istinske vrijednosti donoseći ljudima poruku istine i pravde, ljubavi i pravoga mira, spremni podnijeti i žrtvu za svoja uvjerenja. Dopuslimo da i nas zapali oganj koji je on bacio na zemlju i preobražavamo lice zemlje djelujući na način na koji je i on djelovao, dok jednom ne prispijemo do vječne slave u njegovu kraljevstvu.

<https://www.vjeraidjela.com/isusov-ne-kompromisu-razmisljanje-uz-20-nedjelju-kroz-godinu-c/>

Gospodine, u pomoć mi pohitaj!

Uzdah se u Gospodina uzdanjem silnim
i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.

Izvuče me iz jame propasti,
iz blata kalnoga;

noge mi stavi na hridinu,
korake moje ukrijepi.

U usta mi stavi pjesmu novu,
slavopoj Bogu našem.

Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti,
i uzdanje će svoje staviti u Gospodina.

Bijedan sam ja i nevoljan,
al Gospodin se brine za me.

Ti si pomoć moja i moj spasitelj;
o Bože moj, ne kasni!

Otpjevni psalam: Ps 40, 2-4.18

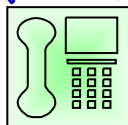
Velika Gospa - 15. kolovoza

Crkva je od prvih vremena vjerovala u Marijino uznesenje dušom i tijelom na Nebo, ali je tek Papa Pio XII. 1950. proglasio tu dogmu vjere. Presveta Djevica Marija, pošto je ispunila tijek svog zemaljskog života, bi dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, gdje već sudjeluje u slavi Uskrsnuća svoga Sina, anticipirajući uskrsnuće svih udova njegova Tijela. Marija je slika i prvina Crkve koja iščekuje potpuno ostvarenje svih Isusovih obećanja.

<https://www.zupaporec.com/novosti-zupe/544-velika-gospa.html>

KONTAKT

Polijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 552 • 2022. godina

20. NEDJELJA U GODINI

14. kolovoza 2022.

Nisam došao mir dati, nego razdjeljenje.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 12, 49-53

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! Ali krs-
tom mi se krstiti i kakve li muke za me
dok se to ne izvrši!

Mislite li da sam došao mir dati
na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego
razdjeljenje. Ta bit će odsada petorica u
jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se
trojica protiv dvojice i dvojica protiv troji-
ce – otac protiv sina i sin protiv oca, mati
protiv kćeri i kći protiv matere, svekrva
protiv snahe i snaha protiv svekrve.«

Sveti Maksimilijan Kolbe

Današnji sveti zaštitnik rođen je 7.
siječnja 1894. kao Rajmund Kolbe u polj-
skom gradiću Zduńska Wola kraj Łódźa.
Nestašan i okretan dječak, s 13 godina
pridružio se franjevcima konventualcima u
Lavovu i dobio redovničko ime Maksimili-
jan (Maksymilian). Filozofiju i teologiju za-
vršio je u Rimu, doktorirao 1915, a za sve-
ćenika je zaređen 1918. Osnovao je 1917.
Vojsku Marije Bezgrešne, 1927. Gospin
grad Niepokalanów, veliki samostan i in-
formativni centar u Teresinu nedaleko Var-
šave, a 1930. Grad Bezgrešne (Mugenzai
No Sono), samostan i sjemenište u japan-
skom gradu Nagasakiju. U Poljsku se vra-
tio 1936. i posvetio se radu u Gospinom
gradu. Nakon njemačke i sovjetske okupa-
cije Poljske uhićen je i 28. svibnja 1941.
odveden u Auschwitz, gdje je podvrgnut
strašnim poniženjima i mučenjima.
Mučenik vjere i ljubavi prema bližnjemu,
pošao je s osuđenima u bunker gladi, gdje
je nakon tri tjedna gladovanja usmrćen
injekcijom na današnji dan, **14. kolovoza
1941.**

Jasnoća vjerničke odluke

Riječi Gospodinove što ih je zapisao Luka u
Evangelju ove nedjelje, ne zvuče nimalo privlačno, ni
umiljato: "Mislite li da sam došao mir dati na zemlji?
Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje." (Lk 12,51) U
paralelnom mjestu kod Mateja (10,34) upravo se kaže:
"Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne,
nisam došao donijeti mir, nego mač."

Pristaju li uopće takve riječi Isusu Kristu kojeg
poznajemo kao blagog i miroljubivog, upravo kao strp-
ljivo trpećeg Božjeg Jaganca (usp. Iv 1,29) koji po žrtvi
svoje smrti na križu odnosi grijeh svijeta? Zar takve
riječi ne bismo prije očekivali od proroka Islama, Muha-
meda, koji je svoju religiju, kako se to kaže, želio proši-
riti "ognjem i mačem" i nije se plašio, osobno primijeniti
silu i voditi rat protiv svih onih, koji se njemu protive?

S druge strane: upravo progonstva koja je Gos-
podin morao iskusiti od svojih neprijatelja, premda nije
ništa drugo pokazivao nego volju Božju, i naviještao
spasavajuću ljubav Božju, dokaz su zato, da su se rije-
či Isusove obistinile najprije kod njega samoga a onda
kod njegovih učenika i svih koji njega slijede. Isus Krist
stvarno traži jasnu odluku; on traži vjeru u moć Božju i
prihvaćanje dara otkupljenja. On je po svojoj poruci i
svome nastupu postao "znak osporavan" (Lk 2,34). Od
mjerodavnih velikih svećenika i pismoznanaca bio je
odbačen, od rimskog autoriteta osuđen smrću na križu.
"Bog ga uskrisi od mrtvih" (Dj 3,15), tako da su proročke
riječi Pisma postale istinite: "Kamen što ga odbaciše
graditelji, postade kamen zaglavni" (Mk 12,10 s citatom
iz Ps 118,22 G). I ne kaže li poslanica Hebrejima, da je
Isus "Početnik i Dovršitelj naše vjere", da je iz ljubavi
prema nama ljudima i u poslušnosti prema svome ne-
beskom Ocu dobrovoljno preuzeo na sebe svu sramo-
tu, i sjedi "zdesna Božjeg prijestolja", nakon što je prije
toga "protiv sebe pretrpio grijehe takvog protivljenja".
To sve pokazuje povezanost, u kojoj moramo razumjeti
Isusove riječi o ognju kojeg će baciti na zemlju (usp. Lk
12, 49) i o sukobljavanju i podjeli koja dolazi njegovim
nastupom i njegovom rječju. Nema "lakog kršćanstva"
koje je zgodno za svakoga; nema "tečaja priljublivanja
u stvarima religije" koji ne čini nažao nikome. Svakako
to nije poruka Isusa Krista, koji se nije plašio tvrdih rije-
či, da uzdrma tvrda srca i pozove grješnike na obraće-
nje, koji je također govorio o Božjem sudu i upravo –
kao što je to nepopularno! – o vječnom prokletstvu,

koje čeka onoga koji definitivno ne želi
ući u kraljevstvo Božje, nego se protivi
Božjoj ljubavi dokraja u zlu i nevjeri.

Dakako, mi sada vidimo bitnu
razliku poruke Isusa Krista, pravoga i
jedinoga Sina Božjega prema Muhame-
du, koji je doduše samoga sebe držao za
proroka Božjega, ali u stvarnosti to nije
bilo: nauka Kristova je bitno poruka lju-
bavi i samo njeno odbacivanje vodi spo-
menutim negativnim posljedicama kao
svađa, podjela i neprijateljstvo. Nasilje
kao instrument religije nema u kršćan-
stvu mjesta, iako je bilo vremena gdje su
utjecajni ljudi u Crkvi činili teške stvari.
Nauka Crkve je ipak jasna: vjera se mo-
že prihvatiti samo u slobodi, širenje vjere
po nasilju je besmisleno, nerazumno i
protivi se biti kršćanske vjere.

Što nam dakle želi kazati današ-
nje Evangelje? Pozvani smo za jedan
jasan stav vjere, na odluku srca za Boga.
Vječna neodlučnost nije moguća, da će
"mlakost" i neodlučnost, koja je već sas-
vim izgubila interes za Božju istinu, biti u
Svetom pismu izričito prepoznata kao
loša zabluda: "Znam tvoja djela: nisi ni
studen, ni vruć. O da si studen ili vruć!
Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit
ću te iz usta." (Otk 3,15-16)

Budimo osvjedočeni, da mnogi
ljudi očekuju od nas jasnu riječ i stvarnu
orijentaciju u vjeri! Dajmo im svjedočan-
stvo naše vjerničke pripadnosti katoličkoj
Crkvi i ne dopustimo da se kod prigod-
nog suprotstavljanja ili otvorenog neprija-
teljstva zbunimo u onome što smo spoz-
nali kao riječ i pouku Božju i da moramo
zastupati to po našo kršćanskoj oblikova-
noj savijesti. Svijet treba naše ispovijeda-
nje, samo tada smo sol zemlje i kvasac
koji sve prožima i na taj način s Božjom
milošću puno toga dobra pokreće.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/20-nedjelja-kroz-godinu-3/>

MOLITVA SV. ROKU (16. kolovoza): O, Bože Spasitelju, Isuse Kriste, Ti si u svojoj punoj blagoj providnosti i očinskoj mudrosti svetoga Roka postavio za moćnog zaštitnika protiv zaraznih bolesti i preko njega udijelio obilje blagoslova bližnjima u tjeskobi. Zbog njegovih zasluga smiluj se i nama, kad je naše zdravlje ugroženo i kad nas strah od smrti zahvati. Odvрати anđela smrti da imamo vremena za kajanje, jer Ti ne želiš smrt grješnika, nego da se obrati i živi. Amen.